

INDIANKLUBBEN I SVERIGE NYHETSREVE

Senaste nytt nr 11 2021

Fredag 2021-06-04

Ett nyhetsbrev publicerat av

INDIANKLUBBEN i Sverige

Utkommer ungefär var annan vecka

Sammanlutningen har också en tidning

en tidskrift med historiskt och kulturellt material om indianer, skrivet av medlemmar i

INDIANKLUBBEN

Ansvarig utgivare: Bertil Thörn
Redaktör: Bertil Thörn
Redaktionskommitté: Bertil Thörn
Hans-Olof Olsson

Tidningsredaktionens adress:

c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
256 57 Ramlösa
tel. 042 - 29 13 61 ; 070 - 532 96 89
Bankgiro: 5070-4295
Swish : 070- 532 96 89

E-post:
bertil.thorn@bredband.net
hansolof.ohlsson@telia.com

Vi finns även på webben. Hemsidans adress :

<http://www.indianklubben.org>

Ni som får det här informationsutskicket via E-post får det för att ni är medlemmar i INDIANKLUBBEN, eller att ni vid något tillfälle på annat sätt har visat intresse för Nordamerikas indianers kultur eller historia.

Om ni inte längre vill ha dessa utskick meddela mig då det via ett mail eller enkelt postkort, brev eller per telefon

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE *Indianklubbsnoteringar 11, 2021*

Våren håller på att gå över i sommar

Dags för ett nytt informationsblad från Indianklubben. Ibland känns det som att jag inte hittar något att skriva om. Men ett blad var annan fredag har ju nu blivit ett måste. Så nu gäller det att bita ihop och leta material. Ursäkta dock, om det kanske blir lite si och så med det indianska innehållet den här gången.

Vi har ju en trädgård som pockar på uppmärksamhet också. Å, det ska ni veta. Jädrar vad det gör ont att ha trädgård! Och stor är den också... Men i år finns det banne mej inte en maskros,, och inte en snigel heller... så något har vi kanske gjort rätt ändå. Vårre var det för Sveriges ishockeylag i VM-turneringen ... uj, uj uj...

Jag har nästan helt slutat att köpa indianböcker numera. Huvudsakligen för att jag börjar få ont om utrymme i mina hyllor. Om jag räknar med alla mindre pamfletter och småböcker så står där gott och väl över 1000 böcker. Om jag har läst alla..? Ja, det är ju en samvetsfråga, men jag kan väl säga att jag nog ändå har läst de flesta. En del är ju också sådana där referensböcker som man inte sträckläser från pärm till pärm. Men det är sådana nummer som man ständigt är och river i för att hitta uppgifter, eller kolla fakta.

Jag bläddrar dock med jämna mellanrum i de vanligaste bokkatalogerna för att inte gå miste om något viktigt. Men jag har en känsla av att det inte är någon större ström av nya och betydelsefulla böcker numera. Dessutom är priserna hialösa, som man säger här i Skåne. Och därför verkar så kallade E-böcker ha tagit över en stor del av marknaden. Men då måste man ju skaffa sig en ”padda” också. Och jag tycker att jag redan har tillräckligt med teknikprylar som antingen inte fungerar eller som jag inte begriper mig på. Men har ni några tips att komma med om intressanta böcker så hör gärna av er. Det finns säkert andra medlemmar som också skulle bli glada att få nya tips.

GLAD SOMMAR !

Hälsningar Bertil Thörn

Vi har ju berättat tidigare att en folkräkning normalt görs vart tionde år i USA. År 2020 var det alltså dags igen och vi är ju främst intresserade av att se hur de uramerikanska folken utvecklas. Ökar de eller minskar de i antal? Hur ser det upp med utblandningen av det indianska blodet. Vilka stammar växer och vilka minskar. Samt en hel del andra intressanta iakttagelser som man normalt kan utläsa ur dessa folkräkningar.

Samtidigt är man nyfiken på hur folkräkningen den här gången är utformad. Myndigheterna har nämligen en närmast klåfingrig förtjusning i att ständigt ändra på kriterierna för vad som ska räknas och hur det ska räknas. Fenomen som ibland gör det svårt att jämföra de olika tioårsintervallen med varandra.

Den här gången har man dessutom hamnat i en besvärlig situation beroende på sjukdomspandemin som härjat under tiden som alla basdata skulle hämtas in. Något som har gjort att man inte har klarat av att utföra räkningen och analysen av det man har lyckats samla in i tid. Planen var att alla data skulle ha varit insamlade och grovsorterade i oktober 2020. Därefter skulle ett slutresultat kunna tillställas Presidenten i december och sedan publiceras allmänt i början av (januari—februari) 2021. Men så har det inte blivit. Man har kapitalt misslyckats med sifferinsamlingen och man har undan för undan meddelat nya förseningar. Man flyttar ständigt fram tidpunkterna då olika faktauppgifter skulle föreligga och lika ofta har man fått backa även på dessa tider.

I första hand har man fått koncentrera sig på att sammanställa det totala antalet människor i de olika valdistrikten ute i landet, för att varje delstat ska kunna sätta samman sina beslutande organ, vilka är avhängigt av hur många innevånare man har i respektive distrikt. Inte ens det här har man lyckats slutföra förrän nu. Och jag vet inte ens om man riktigt säkert har kunnat fastställa allt helt ännu. Men det verkar på rapporteringen som att delstaterna har fått så mycket siffermaterial att de kan sätta samman sina beslutande organ med tillräckligt noggrann fördelning ner på distriktsnivå. Det här är ju samtidigt basen för hur olika ekonomiska stödpaket ska utformas, hur skolor, hälsovård, rättssystem, polis- och räddningsorganisationer ska dimensioneras och ersättas ekonomiskt. Och allt det här är en räkne-cirkus som egentligen inte är av något som helst intresse för oss i Indianklubben. Jag väntar endast, men med stor förväntan, på att få veta hur den indianska befolkningen har utvecklats. I den förra folkräkningen (år 2010) fanns det 5,2 miljoner indianer i USA, inklusive Alaska och Hawaii. Har den siffran ökat eller minskat? Har förhållandet mellan ”renrasiga” indianer och ”halvblod” förändrats. Hur har olika stammars medlemssiffror utvecklats? Har ytterligare några grupper tillkommit eller strukits från listan över ”av myndigheterna erkända stammar”? Den senaste siffran var 574 indianstammar.

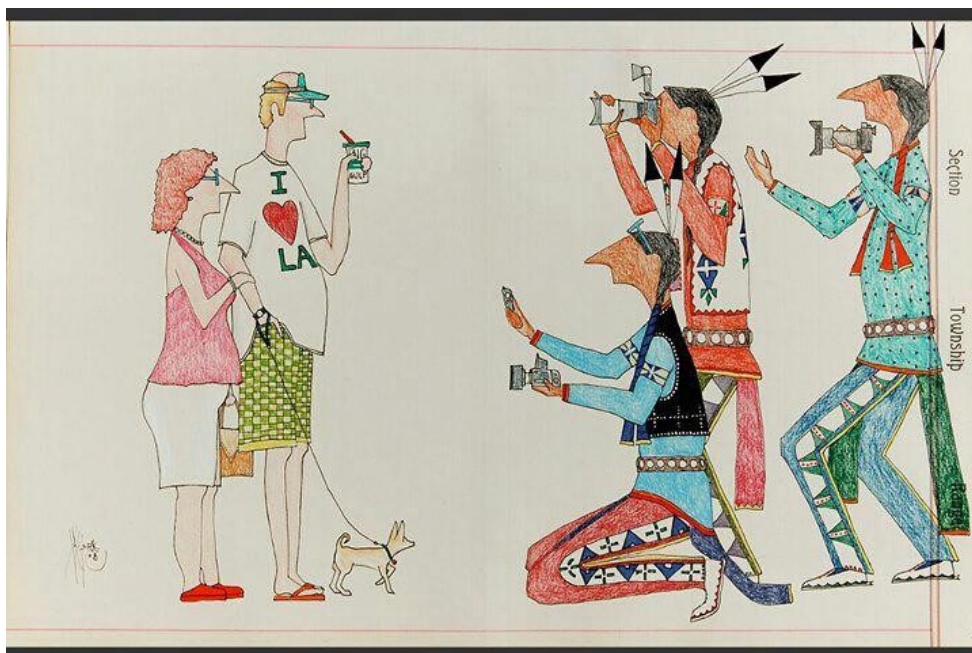
Det troliga är att vi tyvärr kommer att få vänta på dessa siffror, då det finns andra olika systemredovisningar som ska vara klara innan man tar itu med att räkna en så liten och ”ointressant” grupp som indianerna. De senaste förhoppningarna är dock att man kanske kommer att vara helt klara framåt årsslutet, när man bara för ett par månader sedan räknade med att vara klara i juni. Så osäkerheterna är alltså stora. Men vi får väl slå oss till ro och vänta. Tids nog kanske vi får reda på om indianerna är på väg att dö ut, eller om de är livskraftiga nog till att ha ökat i antal.

Nya satser, nya vinster. Spel...spel... mera spel. Pengarna ska rulla, vinsterna maximeras.

Seminolestammen i Florida har nått ett mångmiljardavtal med delstaten Florida som gör det möjligt för stammen att bygga tre nya kasinon på den jättelika Seminole Hard Rock Hotel & Casino resort, med exklusiva rättigheter till roulette, craps (ett tärningsspel) samt sportspel i delstaten. Avtalet, som ratificerades av Floridas lagstiftande församling den 19 maj, öppnar också dörren för den tidigare presidenten Donald Trump att driva en kasinolicens på sin Trump National Doral Miami golfresort och för miljardären Jeffrey Soffer att göra detsamma på sitt hotell i Fontainebleau Miami Beach, utan motstånd från stammen. Avtalet, som undertecknades av regeringens Ron DeSantis tisdagen den 25 maj, tros vara det största och mest expansiva spelavtalet med en indianstam i USA. Affären förväntas generera 2,5 miljarder dollar i nya intäkter för delstaten under de kommande fem åren och uppskattningsvis 6 miljarder dollar till och med 2030. "Det är ett historiskt och ömsesidigt fördelaktigt partnerskap mellan staten och Seminole Tribe som kommer att påverka alla floridaindianer positivt i årtionden framöver", säger Seminoles ordförande Marcellus Osceola Jr. i ett uttalande. Det var också Osceola som presenterade avtalet med DeSantis tidigare denna månad. "Denna historiska pakt utökar ekonomiska möjligheter, turism och rekreation och stärker vår delstats finanspolitiska framgång i ett svep till förmån för alla floridaindianer och seminoler", säger DeSantis, som är republikan och en Trump-allierad. "Vårt avtal fastställer ramverket för att generera miljarder i nya intäkter och oräkneliga vågor av positiva ekonomiska effekter." Avtalet måste fortfarande godkännas av USA:s inrikesministerium. Sportspel kan dock inte börja förrän senare under 2021, enligt villkoren i avtalet, och rättsliga utmaningar kan säkert förväntas.

Typiskt amerikanskt! Pengar, pengar, pengar... Inga hänsyn till alla de risker som hänger samman med spel!

Tankeväckande bild

En bild som Lars-Erik Karlsson i Markaryd har hittat och skickat till mig

Livet består av mera än bara indianhistoria

Ibland tröttnar jag på att leta efter material, när jag ska skriva om indianer. Och ibland kanske ni också tröttnar på att plåga er igenom mitt pladdrande. I sådana stunder brukar jag ta till musiken. Musik är fantastiskt (även om det inte har ett dugg med indianer att göra). Så ursäkta mig nu, men jag vill gärna dela med mig av något annat som jag finner både givande och vilsamt. Här ska ni få ett halvduzin internetlänkar till sådant som jag då lyssnar på. Det är allt ifrån festlig Hillbilly-picking till smått hjärteknipande överraskningar (säg den som inte klämmer fram en liten glädjetår av beundran) och till stor konsertmusik. Dessutom fantastiska bildspel att sjunka in i medan ni lyssnar.

Så sätt på högtalarna, luta er tillbaka och ha en stunds avkoppling från allt vad indianer heter. Var så goda. (Ni får klicka bort den inledande reklamen / den är ju inte så avkopplande och vilsam). Dessutom är det så att, om ni bara vill lyssna till mina föreslagna stycken, så får ni avbryta efter varje stycke och klicka på nästa länk. Annars börjar Internet bara att spela nästa stycke i sin egen lista. Och det är inte samma som jag har föreslagit er att lyssna till).

<https://www.youtube.com/watch?v=43dK4edJ4XA&list=RDMM&index=4>

<https://www.youtube.com/watch?v=tAsdo0zMUyA&list=RDMM&index=2>

<https://www.youtube.com/watch?v=zqHdzatTBhA&list=RDMM&index=5>

<https://www.youtube.com/watch?v=s9PQ7qPklUM&list=RDMM&index=18>

https://www.youtube.com/watch?v=yc_vDQgg5uM&list=RDMM&index=38

<https://www.youtube.com/watch?v=tABVug5bev0&list=RDMM&index=38>

Antalet medlemmar

Glädjande nog så kan vi nu meddela att ytterligare en medlem har anslutit. Det är Ida Seffers, som efter ett års uppehåll, nu har återanslutit igen. Det känns jättebra och vi hälsar Ida hjärtligt välkommen tillbaka in i familjen.

Det här innebär att vi nu är 144 medlemmar och nedgången från föregående år är nu endast 6 stycken. Kanske vi kan våga hoppas på att ytterligare någon eller några kan tänkas hoppa på tåget igen.

Annons påminnelse / passa på tillfället, har du Indianklubbsböcker som du vill sälja?

**HAR DU NÅGON/RA DUBBELEX AV INDIANKLUBBENS ÅRSBÖCKER
LIGGANDES SOM DU VILL AVYTTRA? DESSA TRE HAR JAG
HÖR AV DIG TILL NALLE REMNELIUS PÅ 070-712 59 47!**

Från paret Cheff vid Ninepipes Museum i Montana får vi ibland lite nyhetsinformation. Den här berättelsen landade nyligen hos Hans-Olof Ohlsson och jag tyckte, att även om den inte handlade om indianer, så beskriver den gott den känsla man har därute i vildmarken. En vildmark som inte har förändrats så mycket sedan indianerna där mycket väl kunde uppleva sådana här situationer. Så här berättar Jo Cheff:

En vacker kväll, direkt efter att en regnskur hade upphört och det hade klarnat upp, tittade jag ut för att se en mamma Gräsand som kacklande ledde ett dussin små nya andungar rakt mot mitt hus från andra sidan vägen. Jag hann knappt registrera denna älskvärda scen förrän en stor korp, spektakulär i sin irisierande blåsvarta fjäderdräkt mot bakgrund av asp och grön gräsäng, kom störtande ner mot den lilla familjen. Samtidigt som jag förundrades över hur korpen med sin stora kropp i den farten, kunde göra en så precis landning, så slog det intelligenta rovdjuret med dödlig avsikt rakt ner i flocken av fågelungar. Han skingrade dem, som de små bollar av fluff och ihåliga ben som de var, och plockade upp en munskäpp i sitt svarta

gap. Jag tror att han egentligen planerade att slå ut flera ungar för att komma tillbaka och hämta senare. Han verkade nämligen ha bra kontroll över det avsiktliga kaoset. Jag kunde naturligtvis inte avstå från att störa och sprang ut genom sidodörren och skrek och viftade med min diskhandduk. Korpen tittade på mig med (vad jag kunde svära på) något liknande en axelryckning, och lyfte med sin måltid. Jag såg små vingar och sprattlande fötter fortfarande snurrande som bruna och gula kugghjul i korpens näbb. Mamma Gräsand lockade frenetiskt med sig resten av sina barn mot mitt staket, men en liten fluffig dunboll hade hamnat platt på ryggen i leran på vägen, där den sprattlade och kämpade med alla sina krafter för att kunna vända sig på rätt köl igen. Jag smög mig runt änderna för att inte orsaka mera panik och plockade upp den mjuka lilla sötnosen som lyckligtvis var oskadd, så jag döpte den på stående fot till Lucky. Sen försökte jag återförening Lucky med familjen, men det visade sig vara svårare än vad jag hade trott. Varje gång jag kom tillräckligt nära för att släppa andungen, utan att mamman skulle flyga bort, sprang den lilla dunbollen åt fel håll. Oftast tillbaka mot mig. En gång dök den till och med under min sko, när jag försökte skynda undan. Jag höll på att trampa på den. Så det var inget annat att göra än att plocka upp den lilla ungen, stoppa den försiktigt i jackfickan, medan jag skyndade efter de andra änderna. Jag försökte komma till en plats, där jag skulle kunna släppa den nära mamman. Men när jag släppte den igen smet den ner i ett hål under en trädrov vid kanten av träsket. Jag stack in min arm nästan ända upp till axeln, innan jag kände det lilla knytet i en liten skreva. Jag lyckades med stor försiktighet plocka ut lilla Lucky och skyndade hastigt vidare för att försöka hitta familjen. Slutligen ledde andmamman oss alla in i träsket, rakt ut på björnarnas huvudled, som för tillfället var som en lerig motorväg fylld med färsk björnsår. Jag halkade och snubblade mig fram över våta stockar och försökte hålla jämna steg med de kvicka änderna. Slutligen kom mamma and fram till en liten bäck, men lämnade där ett par bebisar som hade svårt att ta sig nerför dikeskanten, så Lucky och jag utnyttjade den här möjligheten och jag lyckades få ner alla ungarna i vattnet och kunde sedan backa undan. Jag tror att alla äntligen återförenades, för röran upphörde efter att antal minuter. I det tysta sög jag in skogsträskets doftande gröna skönhet — men sedan blev jag med ens medveten om det faktum, att jag nu befann mig mitt emellan två huvudbjörnsår, som gick genom denna del av träsket. Jag såg mig oroligt omkring. Det var färsk björnsår överallt. Jag är väl medveten om att vi har många olika björnar som ständigt korsar våra marker fram och tillbaka här. Stora björnar, små björnar, Svartbjörn, Brunbjörn, Grizzlybjörn, Jag hostade till för att tala om att jag fanns här. Ändarna och jag hade visserligen varit alldeles för högljudda för att överraska någon lurvig kropp, men jag svettades och luktade nog ganska lockande i en björnnäsa. Plötsligt kände jag mig lite för mycket som ett byte själv och drog mig hastigt tillbaka till ängen med den tunga doften av björnsår hängande överallt i luften. När jag kom tillbaka till huset hade jag bara en "känsla", så jag tittade ut genom fönstret mot björnsåret. Och,,visst, en stor Grizzly kom ut ur skogen, lufsade över ängen och direkt till platsen där jag och änderna just hade varit. Han sniffade runt i mina spår, innan han såg sig om och gick vidare nerför björnsåret. Jag kanske inte var så välsmakande trots allt, men bland korpar, änder och björnar kändes det som att våren nu äntligen hade anlänt till Montana.

Femhundra år sedan Aztekernas välde kullkastades

Den 22 maj 1521, startade spanska militära styrkor och deras infödda bundsförvanter en belägring av den mäktiga aztekiska huvudstaden Tenochtitlán, på platsen där Mexico City numera ligger. Kampen varade i nästan tre månader och slutade med aztekernas fall och konsoliderade därmed Spaniens makt i en stor del av Amerika. Nu firar Mexico City 500-årsjubileet av erövringen med händelser som belyser de komplexa sätt som har format landets samhälle.

Stadens myndigheter planerar olika evenemang inklusive den hyllning man höll till vårdagjämningen vid den arkeologiska platsen Cuicuilco, samt vidare akademiska diskussioner om historiska myter och realiteter kring belägringen. I stället för att fira den spanska segern, säger borgmästare Claudia Sheinbaum, kommer händelserna att belysa Mexikos kulturella mångfald, utan att ignorera dess våldsamma historia, som ju efter Tenochtitláns fall givit upphov till mängder av historier om epidemier, övergrepp och 300 års kolonialt styre i Mexiko.

Vargstammen i delstaten Idaho riskerar utrotning

I mitten av maj månad skrev Idahos guvernör Brad Little under ett lagförslag som tillåter jägare att döda cirka **90 procent** av delstatens vargar! Den nya lagen, SB1211, stöddes av ranchägare som säger att vargar hotar deras boskap och jägare som säger att vargarna har minskat älgstammen. Båda dessa påståenden bestrids av motståndare till de nya reglerna, som inkluderar forskare, bevarandegrupper och andra jaktgrupper. Den statistik de stödjer sig på säger att endast 102 kor och får föll offer för vargangepp under förra året, medan totalt 40 000 djur dödade i andra typer av händelser. Den nya lagen tillåter nu alla med vargjaktslicens att avliva ett obegränsat antal vargar och lyfter dessutom restriktioner om hur dessa djur kan avlivas. Samtidigt utökas delstatens budget för att anställa privata entreprenörer för att döda vargar.

" Beslutet i dag markerar ett lågvattenmärke för gråvarg-återhämtningen i USA," säger ekologer. "I årtal har Idaho-vargar förföljts intensivt genom landets mest tillåtande jakt- och fångstsäsonger, och detta lagförslag driver nästan arten tillbaka till att på nytt behöva tas upp på den federala listan över utrotningshotade djur." Gråvargar förlorade det federala skyddet mot utrotningshotade arter i januari, även om de hade avlistats i Northern Rockies redan 2011. En ny beräkning uppskattade Idahos vargstam till 1 556 djur, och cirka 500 vargar dödade under 2019 och 2020 genom jakt, fångst och andra fall där skyddsåtgärder för människor åberopades. Den nya lagen sätter nu som ett mål, att man ska ha max 15 vargflockar i delstaten, eller cirka 150 vargar totalt.

Blackfeetindianer i USA skänker Cov19-vaccin till sina stamfränder i Kanada

En molnig vårdag köade hundratals i sina bilar på den kanadensiska sidan av gränsövergången som skiljer Alberta och Montana åt. De hade kört i timmar och slagit läger i sina fordon i hopp om att få säsongens hetaste vara – ett COVID-19-vaccin – från en stam som delade ut sina överblivna doser. Blackfeet Nation i norra Montana gav nämligen förra månaden omkring 1 000 överskottsvacciner till sina släktingar från First Nations och andra från andra länder från andra sidan gränsen, i en illustration av den hastighetsskillnad med vilken USA och Kanada distribuerar doser. Medan mer än 30 procent av alla vuxna i USA är fullt vaccinerade, är den siffran i Kanada bara cirka 3 procent.

Månadens konstnär

Tillbaka till USA igen. Den här månaden presenterar vi Lee Cable som just nu har en stor utställning på Bryan Museum i Galveston, TX. En utställning som ska minna om den legendariske boskapsbaronen Charles Goodnight. Det här betyder att det inte blir så mycket om indianer kanske. Men det är ju Western i alla fall

